

[Bender.]

Til yderligere Sikring af Lovens Overholdelse er i § 4 indføjet en Bestemmelse, der gaar ud paa, at saavel Ejere som Lejer kan idømmes Bøde, naar de i Fællesskab har været enige om forsætligt at overtræde Lovens Bestemmelser. En Lejer er berettiget til at kræve for meget erlagt Leje tilbagebetalt, og i Tilfælde, hvor der ikke gøres Brug af denne Ret, kan det ved Dom bestemmes, at det omhandlede Beløb skal tilfalde Statskassen. Det samme bliver Tilfældet med en Lejers for meget erlagte Leje, naar vedkommende selv er skyldig til Straf for at have medvirket ved Lovovertrædelsen.

Samtidig er der foretaget en Udvidelse i § 17, gaaende ud paa, at forskellige hidtil undtagne Lejemaal nu drages ind under Lovgivningens Rammer. Det drejer sig om de i Loven af 1937 § 54, Stk. 2, og § 60, Stk. 2, omhandlede særlige Lejemaal, der er undtaget fra Opsigelsesfristen i den nævnte Lov. Med dette Lovforslags Vedtagelse vil der være sat en Bom for, at saadanne Lejemaal bliver gjort til Genstand for en ublu Lejeforhøjelse under Trusel om eventuel Opsigelse, alt dog med visse Undtagelser for Udleje af møblerede Værelser.

Særlig vigtig er Bestemmelsen om, at Tofamiliehuse, hvoraf Ejeren beboer den ene Lejlighed, nu ogsaa drages ind under Lovens Bestemmelser, saa at ublu Lejeforhøjelser i saadanne Ejendomme, hvor den ene Lejlighed lejes ud, fremtidig kan forhindres.

Under Udvalgsarbejdet er der indføjet en ny Paragraf, som har til Hensigt at umuliggøre Spekulation i, at en Husejer kan frigøre sig for den ene Lejer efter den anden ved at gøre Brug af sin i Loven hjemlede Ret til at overtage en bestemt Lejlighed i sin Ejendom. Paa denne Maade siges der at være forekommet Tilfælde, hvor Lejere selv har tilbudt en Lejeforhøjelse for at faa Lov til at blive boende, og andre Tilfælde, hvor det er lykkedes Ejeren at slippe af med Lejere, der var uvillige til Lejeforhøjelse, ved at Ejeren selv er flyttet fra den ene Lejlighed til den anden. Det bestemmes nu, at en Lejer, der maa fraflytte sin Lejlighed, fordi Ejeren ønsker at overtage denne, er berettiget til at overtage Udlejerens Lejlighed paa de Vilkaar, der gælder for de øvrige Lejligheder i Ejendommen.

At det foreliggende Lovforslag ogsaa tager skyldigt — ja, jeg fristes til at sige mest muligt — Hensyn til Ejerinteresser, fremgaar af Lovforslagets §§ 5, 7, 9 og 13,

der dels udvider bestaaende Ejerrettigheder, dels medfører en økonomisk Lettelse ved Ophævelse af Bestemmelsen om, at Ejeren forlods skal bære 10 pCt. af Stigningen i Brændselspriserne. Fremtidig kommer Lejerne alene til at bære denne Prisstigning, hvad der næppe vil vække særlig Tilfredshed i Lejerkredse. Jeg skal dog erkende, at Bestemmelsen om Ejers Ret til at foretage Opsætning af Varmemaalere i det væsentlige paa Lejernes Bekostning ogsaa kan være til sidstnævntes Fordel, foruden at den er af samfundsmæssig Betydning.

Efter min Formening byder det foreliggende Lovforslag paa saadanne nødvendige Udvidelser af den bestaaende Lejelovgivning, at det alt i alt maa anses for en Forbedring, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uændret Vedtagelse i det høje Ting, idet jeg udtaler Haabet om, at Forholdene, der har nødvendiggjort en fortsat Lovgivning paa dette Omraade, ikke maa forværre sig yderligere.

Jeg anerkender den højtærede Indenrigsministers gode Vilje til at skabe saa betryggende Forhold som muligt paa dette for den overvældende store Del af Befolkningen saa vigtige Omraade og tilsiger ham vort Partis fortsatte Støtte i disse Bestræbelser, som det foreliggende Lovforslag stort set er et Udtryk for.

Jeg kan dog ikke ved en Lejlighed som denne undlade at pege paa, at den bedste Maade at modvirke uheldssvangre Boligforhold paa er Fremskaffelsen af flere nye Boliger.

Det viser sig desværre, at Antallet af ledige Lejligheder er fortsat dalende, og vi kan meget snart imøde den Dag, hvor der overhovedet ikke er en ledig Lejlighed at opdrive. Jeg er selvfølgelig kendt med de Vanskeligheder, der for Tiden gør sig gældende for Byggeriet, men det er trods alt min Opfattelse, at der med de vedtagne Støttelove til Byggeriet er en Mulighed for at fremskaffe flere Smaalejligheder, end det ser ud til, at den kommende Sommer vil byde paa.

Det er meget muligt, at det private Initiativ ikke kan eller vil paatage sig den Risiko, der nu engang vil være forbundet med at bygge Lejligheder, som senere hen vil falde for Begrebet „moderne“. Men det er tillige en Kendsgerning, at det offentlige vil blive stillet over for et stort Ansvar, hvis Boligproblemet bryder sammen om os, og dette Ansvar rammer maaske i første Omgang Kommunerne, men i sidste Omgang ogsaa Staten.